

Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků

I. Úvodní ustanovení

I.1 Účel pravidel hodnocení

Tato Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků (dále jen „pravidla hodnocení“) jsou nedílnou součástí Školního řádu.

Stanovují zásady, kritéria a postupy při hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání žáků, hodnocení jejich chování, získávání podkladů pro hodnocení, sebehodnocení žáků, ukládání výchovných opatření a informování zákonných zástupců o průběhu a výsledcích vzdělávání.

I.2 Právní rámec

Pravidla hodnocení vycházejí zejména ze:

- zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona, ve znění pozdějších předpisů;
- vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů;
- dalších souvisejících právních předpisů.

I.3 Účel hodnocení

Cílem hodnocení je poskytovat žákům a jejich zákonným zástupcům srozumitelnou, věcnou a pravdivou informaci o průběhu a výsledcích vzdělávání, podporovat další učení žáků, jejich motivaci, samostatnost a přiměřenou odpovědnost za vlastní vzdělávání.

Hodnocení je nedílnou součástí vzdělávacího procesu. Slouží k posouzení míry dosažení očekávaných výstupů školního vzdělávacího programu a současně poskytuje zpětnou vazbu žákovi, pedagogickým pracovníkům a zákonným zástupcům.

I.4 Filozofie hodnocení školy

Škola usiluje o to, aby hodnocení podporovalo učení, motivaci a osobnostní rozvoj žáků a probíhalo v prostředí založeném na respektu, důvěře, spravedlnosti a otevřené komunikaci.

Při hodnocení škola vychází z přesvědčení, že každý žák má mít možnost porozumět tomu, co již zvládá, v čem se může zlepšit a jakým způsobem může ve svém učení dále postupovat.

Pochvala, ocenění a pozitivní zpětná vazba jsou významnými prostředky podpory žádoucího chování, vzdělávacího pokroku a motivace žáků.

Hodnocení ani výchovná opatření neslouží k ponižování nebo trestání žáka. Jejich cílem je poskytovat zpětnou vazbu, podporovat odpovědnost žáka za vlastní jednání a vzdělávání a přispívat k vytváření bezpečného a respektujícího prostředí školy.

Každý žák je hodnocen s ohledem na stanovené vzdělávací cíle, své individuální vzdělávací potřeby a podmínky, které mohou ovlivnit průběh jeho vzdělávání, při zachování požadavků stanovených právními předpisy a školním vzdělávacím programem.

II. Zásady hodnocení výsledků vzdělávání

II.1 Obecné zásady hodnocení

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků probíhá průběžně, srozumitelně, spravedlivě a v souladu s cíli školního vzdělávacího programu.

Pedagogičtí pracovníci hodnotí míru dosažení stanovených vzdělávacích cílů a očekávaných výstupů, zejména úroveň osvojených znalostí, dovedností a kompetencí žáka.

Hodnocení se vztahuje k výsledkům vzdělávání a výkonům žáka, nikoli k jeho osobnosti.

Hodnocení musí být pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.

II.2 Zásady uplatňované při hodnocení

Při hodnocení pedagogičtí pracovníci zejména:

- vycházejí z předem stanovených a žákům přiměřeně jejich věku srozumitelných požadavků a kritérií;
- uplatňují přiměřenou náročnost odpovídající věku žáků, charakteru předmětu a sledovaným vzdělávacím cílům;
- využívají různé formy ověřování výsledků vzdělávání podle charakteru předmětu a vzdělávací situace;
- přihlížejí k individuálním vzdělávacím potřebám žáka, poskytovaným podpůrným opatřením a doporučením školského poradenského zařízení;
- poskytují žákům průběžnou a srozumitelnou zpětnou vazbu;
- podporují schopnost žáků hodnotit vlastní práci a pokrok;
- zachovávají rovný a nediskriminační přístup ke všem žákům;
- usilují o to, aby hodnocení podporovalo další učení žáka.

II.3 Formativní přístup k hodnocení

Součástí vzdělávacího procesu je průběžná zpětná vazba, jejímž cílem je podporovat učení žáků, pomáhat jim porozumět jejich výsledkům a vést je k dalšímu zlepšování.

Pedagogičtí pracovníci vedou žáky přiměřeně jejich věku k tomu, aby rozuměli cílům svého učení, dokázali posoudit vlastní pokrok a postupně přebírali odpovědnost za své vzdělávání.

Zpětná vazba poskytuje žákovi zejména informaci o tom, co zvládl, v čem se může dále zlepšit a jakým způsobem může při dalším učení postupovat.

II.4 Sebehodnocení žáků

Sebehodnocení je součástí vzdělávacího procesu a podporuje schopnost žáků posuzovat vlastní práci, výsledky a pokrok.

Žáci jsou přiměřeně svému věku vedeni k tomu, aby dokázali:

- porovnávat své výsledky se stanovenými cíli a kritérii;
- pojmenovat své silné stránky;
- rozpoznat oblasti, ve kterých se potřebují dále rozvíjet;
- hodnotit vlastní pokrok;

- přijímat a využívat zpětnou vazbu;
- stanovovat si přiměřené cíle pro další učení.

Sebehodnocení nenahrazuje hodnocení pedagogickým pracovníkem, ale vhodně jej doplňuje.

II.5 Práce s chybou

Škola vnímá chybu jako přirozenou součást procesu učení.

Pedagogičtí pracovníci vedou žáky k tomu, aby dokázali chybu rozpoznat, porozumět její příčině a využít ji jako příležitost ke zlepšení vlastního učení.

Chyba sama o sobě není důvodem k negativnímu hodnocení přístupu žáka k učení. Při hodnocení je posuzována zejména ve vztahu k dosažené úrovni znalostí, dovedností a stanoveným vzdělávacím cílům.

II.6 Individualizace a rovnost při hodnocení

Hodnocení respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků, jejich věk, poskytovaná podpůrná opatření, jazykové podmínky a další relevantní okolnosti, které mohou ovlivňovat způsob, jakým žák prokazuje dosažené vzdělávací výsledky.

Pedagogičtí pracovníci volí formy, metody a podmínky ověřování tak, aby žák měl přiměřenou možnost prokázat skutečně dosaženou úroveň svých znalostí a dovedností.

Přihlédnutí k individuálním vzdělávacím potřebám neznamena automatické snižování požadavků na dosažení stanovených vzdělávacích cílů. Pokud však byly žákovi v souladu s právními předpisy upraveny očekávané výstupy, hodnotí se míra dosažení takto stanovených výstupů.

II.7 Oddělení hodnocení výsledků vzdělávání a chování

Výsledky vzdělávání a chování žáka jsou hodnoceny odděleně.

Chování žáka nesmí být samo o sobě důvodem ke snížení hodnocení výsledků vzdělávání ve vyučovacím předmětu.

Přístup, aktivita, spolupráce nebo jiné projevy žáka mohou být součástí hodnocení pouze tehdy, pokud souvisejí se stanovenými vzdělávacími cíli nebo kritérii příslušného předmětu.

III. Získávání podkladů pro hodnocení

III.1 Obecné zásady

Pedagogičtí pracovníci získávají podklady pro hodnocení průběžně během celého klasifikačního období různými formami, které odpovídají charakteru vyučovacího předmětu, věku žáků, stanoveným vzdělávacím cílům a očekávaným výstupům školního vzdělávacího programu.

Podklady pro hodnocení musí umožňovat odborně správné, pedagogicky zdůvodněné, srozumitelné a doložitelné posouzení dosažených výsledků vzdělávání žáka.

III.2 Způsoby získávání podkladů

Podklady pro hodnocení mohou tvořit zejména:

- soustavné pedagogické pozorování žáka;
- sledování jeho výkonů a vzdělávacího pokroku;

- ústní, písemné, grafické, praktické a pohybové ověřování;
- testy, kontrolní práce, diktáty a další písemné výstupy;
- samostatné a skupinové práce;
- projekty, referáty a prezentace;
- laboratorní a praktické činnosti;
- výtvarné, hudební, pracovní, tělesné a jiné tvořivé výstupy;
- portfolio žáka;
- řešení problémových a aplikačních úloh;
- sebehodnocení žáka;
- další podklady odpovídající charakteru předmětu, stanoveným vzdělávacím cílům a kritériím hodnocení.

Při hodnocení mohou pedagogičtí pracovníci podle potřeby využívat také odborné informace získané ve spolupráci s dalšími pedagogickými pracovníky, školním poradenským pracovištěm nebo školským poradenským zařízením, zejména pokud jsou významné pro volbu vhodného způsobu ověřování nebo posouzení vzdělávacích potřeb žáka.

III.3 Dostatečnost a různorodost podkladů

Výsledné hodnocení zpravidla vychází z více přiměřeně různorodých podkladů získaných v průběhu klasifikačního období.

Počet a druh podkladů se stanovují s ohledem na charakter a časovou dotaci vyučovacího předmětu, věk žáka, délku jeho účasti ve vzdělávání a další okolnosti ovlivňující možnost jeho hodnocení.

Pokud je výsledné hodnocení výjimečně založeno na omezeném množství podkladů, musí tyto podklady umožňovat spolehlivé, odborně správné a doložitelné posouzení míry dosažení očekávaných výstupů.

III.4 Přiměřenost ověřování

Pedagogický pracovník volí formu, rozsah a četnost ověřování tak, aby odpovídaly věku žáků, charakteru vyučovacího předmětu a sledovaným vzdělávacím cílům.

Ověřování je v průběhu klasifikačního období rozloženo přiměřeně a slouží nejen k získávání podkladů pro výsledné hodnocení, ale také ke zjišťování úrovně vzdělávacích výsledků a poskytování zpětné vazby žákovi.

III.5 Písemné práce

O termínu písemné práce, jejíž předpokládaná doba vypracování přesahuje přibližně 25 minut, informuje vyučující žáky s dostatečným předstihem.

V jednom vyučovacím dni žáci zpravidla nekonají více než jednu takovou písemnou práci.

Kratší písemná ověřování, procvičovací práce nebo práce zaměřené na aktuálně probírané učivo nejsou tímto pravidlem dotčeny.

Pedagogičtí pracovníci při plánování rozsáhlejších písemných prací podle možností koordinují jejich termíny tak, aby byla přiměřeně rozložena studijní zátěž žáků.

III.6 Domácí příprava

Domácí příprava může být jedním z podkladů pro hodnocení, pokud její hodnocení směřuje k ověření dosažených vzdělávacích výsledků nebo k posouzení předem stanovených vzdělávacích cílů.

Při hodnocení domácí přípravy pedagogický pracovník přihlíží k charakteru zadání a k podmínkám, za kterých žák úkol plnil.

Samotné nesplnění nebo neodevzdání domácího úkolu není důvodem pro negativní hodnocení výsledků vzdělávání, neboť samo o sobě neprokazuje míru dosažení vzdělávacích cílů.

Nesplnění povinně zadané domácí přípravy může být řešeno jako otázka plnění povinností žáka v souladu se školním řádem.

III.7 Ústní ověřování

Ústní ověřování probíhá způsobem, který respektuje důstojnost žáka a umožňuje objektivně posoudit jeho znalosti a dovednosti.

Podle povahy předmětu, vzdělávacích potřeb žáka nebo dalších odůvodněných okolností může ústní ověřování probíhat před třídou, v menší skupině nebo individuálně.

Zvolený způsob musí umožňovat odborně správné a doložitelné hodnocení vzdělávacích výsledků žáka.

III.8 Seznámení s výsledkem a zpětná vazba

Žák je s výsledkem hodnocení seznámen bez zbytečného odkladu a přiměřeně charakteru hodnoceného výkonu obdrží zpětnou vazbu.

Zpětná vazba poskytuje žákovi zejména informaci o tom, co zvládl, v čem se může zlepšit a jak může při dalším učení postupovat.

Opravené písemné práce jsou žákům předloženy k seznámení s výsledkem, chybami a poskytovanou zpětnou vazbou.

Zákonnému zástupci škola na jeho žádost umožní se s hodnocenou prací žáka seznámit.

III.9 Evidence podkladů pro hodnocení

Pedagogičtí pracovníci vedou průběžnou evidenci podkladů pro hodnocení způsobem, který umožňuje doložit správnost a odůvodněnost průběžného i výsledného hodnocení žáka.

Evidence musí umožnit vysvětlit, z jakých podkladů výsledné hodnocení vychází a jaký význam byl jednotlivým podkladům při stanovení výsledného hodnocení přikládán.

III.10 Uchovávání hodnocených prací

Významné písemné, grafické nebo jiné hodnocené výstupy uchovává pedagogický pracovník po dobu potřebnou pro doložení hodnocení, vyřízení případných pochybností nebo přezkoumání výsledků hodnocení.

Konkrétní způsob a dobu uchovávání jednotlivých druhů hodnocených výstupů může stanovit ředitelka školy interním organizačním pravidlem s přihlédnutím k povaze výstupu, potřebě doložitelnosti hodnocení a pravidlům ochrany osobních údajů.

III.11 Oprava nebo opakované ověření

Pedagogický pracovník může s ohledem na vzdělávací cíle předmětu a smysl hodnocení umožnit Žákovi opravu nebo opakované ověření znalostí a dovedností.

O možnosti, způsobu, termínu a podmínkách opravy nebo opakovaného ověření rozhoduje pedagogický pracovník s ohledem na charakter hodnoceného výkonu, vzdělávací cíle a vzdělávací potřeby Žáka.

Možnost opravy nebo opakovaného ověření nezakládá automatické právo Žáka na opakování každého hodnocení.

IV. Hodnocení výsledků vzdělávání

IV.1 Formy hodnocení

Výsledky vzdělávání Žáků mohou být hodnoceny:

- klasifikací;
- slovním hodnocením;
- kombinací klasifikace a slovního hodnocení.

O způsobu hodnocení výsledků vzdělávání Žáků na vysvědčení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady v souladu s právními předpisy a těmito pravidly hodnocení.

Kriteriální hodnocení se pro účely hodnocení na vysvědčení považuje za formu slovního hodnocení.

IV.2 Průběžné hodnocení

Průběžné hodnocení poskytuje Žákovi srozumitelnou informaci o úrovni dosažených znalostí, dovedností a kompetencí, o jeho vzdělávacím pokroku a o možnostech dalšího zlepšení.

Průběžné hodnocení může být vyjádřeno zejména klasifikací, slovní zpětnou vazbou, kriteriálním hodnocením, sebehodnocením nebo jejich vhodnou kombinací.

Způsob průběžného hodnocení volí pedagogický pracovník s ohledem na charakter vyučovacího předmětu, vzdělávací cíle, věk Žáků a povahu hodnocené činnosti.

IV.3 Hodnocení v jednotlivých předmětech na vysvědčení

Výsledky vzdělávání Žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se na vysvědčení hodnotí způsobem stanoveným školou v souladu s právními předpisy.

Výsledné hodnocení vyjadřuje míru dosažení očekávaných výstupů příslušného vyučovacího předmětu za celé klasifikační období.

Při klasifikaci se používají stupně prospěchu stanovené právními předpisy.

IV.4 Slovní hodnocení

Slovní hodnocení vychází z předem stanovených kritérií odpovídajících vzdělávacím cílům a očekávaným výstupům příslušného vyučovacího předmětu.

Slovní hodnocení obsahuje zejména:

- popis dosažené úrovně znalostí, dovedností a kompetencí;

- posouzení výsledků vzdělávání Žáka v jejich vývoji;
- zhodnocení vzdělávacího pokroku Žáka;
- pojmenování jeho silných stránek;
- uvedení oblastí, ve kterých potřebuje další podporu nebo zlepšení;
- doporučení pro další učení a rozvoj.

Při slovním hodnocení lze přihlídnout také k přístupu Žáka ke vzdělávání a k souvislostem, které ovlivňují jeho výkon, pokud jsou relevantní pro posouzení průběhu a výsledků vzdělávání.

Slovní hodnocení musí být věcné, srozumitelné, pedagogicky zdůvodněné a musí umožňovat posoudit míru dosažení očekávaných výstupů.

IV.5 Převod slovního hodnocení

Je-li převod slovního hodnocení do klasifikace vyžadován právním předpisem nebo je-li prováděn v případech stanovených právními předpisy, postupuje škola podle kritérií klasifikace stanovených těmito pravidly.

Převod musí odpovídat obsahu slovního hodnocení a skutečně popsané míře dosažení očekávaných výstupů.

IV.6 Kriteriaální hodnocení

Při kriteriaálním hodnocení je výkon Žáka posuzován podle předem stanovených a Žákovi přiměřeně jeho věku srozumitelných kritérií.

Kritéria vycházejí ze vzdělávacích cílů a očekávaných výstupů příslušného předmětu a stanovují, podle jakých znaků bude výkon Žáka posuzován a jak bude vyjádřena míra naplnění jednotlivých kritérií.

Kriteriaální hodnocení může být využíváno v průběžném hodnocení.

Má-li být kriteriaální hodnocení použito jako forma slovního hodnocení na vysvědčení, stanoví ředitelka školy před jeho použitím v těchto pravidlech hodnocení konkrétní kritéria a způsob vyjádření míry jejich naplnění v souladu s právními předpisy.

IV.7 Hodnocení Žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Při hodnocení Žáků se speciálními vzdělávacími potřebami pedagogičtí pracovníci respektují jejich individuální vzdělávací potřeby, poskytovaná podpůrná opatření, doporučení školského poradenského zařízení a případný individuální vzdělávací plán.

Formy, metody a podmínky ověřování volí tak, aby Žák mohl přiměřeným způsobem prokázat skutečně dosaženou úroveň vzdělávacích výsledků a nebyl v důsledku svých speciálních vzdělávacích potřeb neoprávněně znevýhodněn.

Přihlídnutí k individuálním vzdělávacím potřebám neznamena automatické snižování požadavků na dosažení stanovených vzdělávacích cílů.

Pokud byly Žákovi v souladu s právními předpisy upraveny očekávané výstupy, hodnotí se míra dosažení takto stanovených výstupů.

IV.8 Hodnocení žáků s nedostatečnou znalostí českého jazyka

Při hodnocení žáka, jehož znalost českého jazyka není dostatečná pro plné porozumění vyučovacím jazyku, pedagogičtí pracovníci přihlížejí k tomu, v jaké míře tato skutečnost ovlivňuje jeho výkon.

Úroveň znalosti českého jazyka se nezaměňuje s neznalostí vzdělávacího obsahu, není-li samotná jazyková dovednost předmětem hodnocení.

Formy ověřování jsou podle možností voleny tak, aby žák mohl přiměřeně prokázat své znalosti a dovednosti.

U žáků cizinců se při hodnocení postupuje také podle zvláštních pravidel stanovených právními předpisy.

IV.9 Výsledná klasifikace

Výsledná klasifikace za klasifikační období není aritmetickým průměrem průběžně získaných známek.

Pedagogický pracovník při jejím stanovení přihlíží zejména:

- k míře dosažení očekávaných výstupů;
- k dlouhodobým výsledkům žáka;
- k jeho vzdělávacímu pokroku;
- ke kvalitě a vypovídací hodnotě jednotlivých podkladů;
- k rozsahu a náročnosti hodnocených činností;
- k charakteru vyučovacího předmětu.

Jednotlivým podkladům může pedagogický pracovník přiřkládát rozdílný význam podle jejich rozsahu, náročnosti, vypovídací hodnoty a vztahu k očekávaným výstupům.

Žáci jsou s významem jednotlivých druhů hodnocení a s kritérii výsledného hodnocení předem přiměřeně seznámeni.

Výsledná klasifikace musí být odborně správná, pedagogicky zdůvodněná a doložitelná.

IV.10 Význam známky

Známka je jednou z forem informace o dosažené úrovni výsledků vzdělávání žáka.

Známka není cílem vzdělávání a nemá být používána jako prostředek odměny nebo trestu nesouvisejícího s dosaženými vzdělávacími výsledky.

V. Kritéria klasifikace výsledků vzdělávání

V.1 Obecná kritéria klasifikace

Klasifikace vyjadřuje míru dosažení vzdělávacích cílů a očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem.

Při klasifikaci pedagogický pracovník přihlíží zejména:

- k rozsahu, správnosti a kvalitě osvojených znalostí a dovedností;
- ke schopnosti získané znalosti a dovednosti používat v běžných i nových situacích;

- k porozumění souvislostem a schopnosti řešit problémy;
- k míře samostatnosti, přiměřeně charakteru předmětu a oprávněně poskytované podpoře žákovi;
- ke kvalitě ústního, písemného, praktického, pohybového nebo jiného výkonu odpovídajícího charakteru vyučovacího předmětu;
- k dlouhodobému vývoji vzdělávacích výsledků a pokroku žáka;
- k míře dosažení předem stanovených vzdělávacích cílů a kritérií, s nimiž byl žák přiměřeně svému věku seznámen.

Jednotlivá kritéria se uplatňují přiměřeně charakteru vyučovacího předmětu, věku žáka, vzdělávacím cílům a druhu hodnoceného výkonu.

V.2 Stupeň 1 – výborný

Žák dosahuje očekávaných výstupů v plném nebo téměř plném rozsahu.

Osvojené znalosti a dovednosti používá správně, samostatně a tvořivě. Rozumí souvislostem, dokáže řešit běžné i nové úkoly a své postupy přiměřeně vysvětlit nebo zdůvodnit.

Jeho výkon je přesný a kvalitní nebo obsahuje pouze drobné nepodstatné nedostatky, které zpravidla dokáže rozpoznat a napravit.

V.3 Stupeň 2 – chvalitebný

Žák dosahuje očekávaných výstupů ve velmi dobré míře.

Osvojené znalosti a dovednosti používá převážně správně a samostatně. Rozumí hlavním souvislostem a dokáže řešit obvyklé úkoly; při náročnějších nebo nových situacích může potřebovat dílčí vedení nebo podporu.

Jeho výkon obsahuje méně závažné nedostatky nebo nepřesnosti, které zpravidla dokáže po upozornění napravit.

V.4 Stupeň 3 – dobrý

Žák dosahuje podstatné části očekávaných výstupů.

Základní znalosti a dovednosti ovládá, při jejich používání však vykazuje nepřesnosti, dílčí mezery nebo nižší míru samostatnosti.

Rozumí hlavním principům a souvislostem, při řešení složitějších úkolů nebo při odstraňování chyb však zpravidla potřebuje vedení nebo podporu pedagogického pracovníka.

Jeho nedostatky nebrání osvojování navazujícího vzdělávacího obsahu a s přiměřenou pomocí je dokáže postupně odstraňovat.

V.5 Stupeň 4 – dostatečný

Žák dosahuje očekávaných výstupů pouze v omezené míře.

V základních znalostech a dovednostech má závažnější mezery. Při jejich používání se dopouští podstatných chyb, pracuje s nižší mírou samostatnosti a při řešení úkolů potřebuje výraznější vedení nebo podporu.

S přiměřenou pomocí je však schopen prokázat osvojení základních znalostí a dovedností v rozsahu, který umožňuje další vzdělávání.

V.6 Stupeň 5 – nedostatečný

Žák očekávaných výstupů nedosahuje ani v základní míře.

V požadovaných znalostech a dovednostech má zásadní mezery, které mu brání v jejich využití a v osvojování navazujícího vzdělávacího obsahu.

Ani s přiměřenou podporou neproazuje osvojení základních znalostí a dovedností v rozsahu potřebném pro dosažení stanovených vzdělávacích cílů.

V.7 Přístup, aktivita a snaha žáka

Přístup žáka ke vzdělávání, jeho aktivita, snaha, pravidelnost práce a schopnost využívat zpětnou vazbu mohou být při klasifikaci zohledněny tehdy, pokud souvisejí s předem stanovenými vzdělávacími cíli nebo kritérii příslušného vyučovacího předmětu.

Samotná snaha, aktivita nebo plnění organizačních povinností nemohou nahradit dosažení požadovaných vzdělávacích výsledků.

Pasivita, kázeňské obtíže nebo jiné nevhodné chování žáka nesmějí být samy o sobě důvodem ke snížení klasifikace výsledků vzdělávání.

V.8 Použití kritérií v jednotlivých předmětech

Pedagogičtí pracovníci konkretizují obecná kritéria podle charakteru vyučovacího předmětu, vzdělávacích cílů a druhu hodnocené činnosti.

Žáci jsou přiměřeně svému věku předem seznamováni s požadavky a kritérii hodnocení.

Kritéria musí být srozumitelná, přiměřená, věcně odůvodněná a uplatňovaná vůči žákům spravedlivě.

V.9 Žáci s upravenými očekávanými výstupy

Pokud byly žákovi v souladu s právními předpisy upraveny očekávané výstupy, hodnotí se míra dosažení takto stanovených výstupů.

Odlišná forma ověřování, prodloužení času, použití kompenzačních pomůcek nebo jiná oprávněně poskytovaná podpora sama o sobě neznamená mírnější ani přísnější hodnocení.

Hodnocena je skutečně dosažená úroveň vzdělávacích výsledků vzhledem k cílům a výstupům stanoveným pro daného žáka.

V.10 Výsledná klasifikace

Výsledná klasifikace za klasifikační období vychází z celkového posouzení míry dosažení očekávaných výstupů a dalších kritérií stanovených těmito pravidly.

Není aritmetickým průměrem průběžně získaných známek.

Jednotlivým podkladům může pedagogický pracovník přiřkládat rozdílný význam podle jejich rozsahu, náročnosti, vypovídací hodnoty a vztahu k očekávaným výstupům.

Žáci jsou s významem jednotlivých druhů hodnocení předem přiměřeně seznámeni.

Výsledná klasifikace musí být odborně správná, pedagogicky zdůvodněná a doložitelná.

VI. Hodnocení chování

VI.1 Účel hodnocení chování

Hodnocení chování vyjadřuje, jak žák v průběhu klasifikačního období dodržoval pravidla stanovená Školním řádem při vzdělávání, ve škole a při činnostech a akcích organizovaných školou.

Při hodnocení se přihlíží také k dodržování pravidel vzájemného respektu, bezpečnosti, ochrany práv ostatních osob a zásad slušného chování v situacích, na které se vztahuje školní řád.

Cílem hodnocení chování je podporovat odpovědnost žáka za vlastní jednání a přispívat k vytváření bezpečného, respektujícího a podnětného prostředí školy.

VI.2 Zásady hodnocení chování

Při hodnocení chování škola posuzuje všechny podstatné okolnosti konkrétního případu.

Přihlíží zejména:

- k závažnosti jednání;
- k četnosti a opakování porušování povinností;
- k okolnostem, za nichž k jednání došlo;
- k míře zavinění a možnosti žáka rozpoznat následky svého jednání;
- k věku a rozumové vyspělosti žáka;
- k dosavadnímu chování žáka;
- k jeho postoji k vlastnímu jednání a nápravě jeho následků;
- k dopadům jednání na bezpečnost, zdraví, důstojnost a práva ostatních osob;
- k dopadům jednání na průběh vzdělávání a školní prostředí;
- k individuálním okolnostem žáka, které jsou pro posouzení jeho jednání relevantní.

Hodnocení chování musí být přiměřené závažnosti a okolnostem jednání a musí být možné je věcně odůvodnit.

VI.3 Zásada rovného a individuálního posuzování

Srovnatelné případy škola posuzuje podle stejných zásad.

Odlišné hodnocení srovnatelně působících případů je možné, pokud se podstatně liší jejich závažnost, okolnosti, následky, míra zavinění, opakování jednání, věk a rozumová vyspělost žáka, jeho dosavadní chování, přístup k nápravě nebo jiné relevantní okolnosti.

Důvody odlišného postupu musí být věcně odůvodnitelné a doložitelné.

Individuální posouzení neznamena, že stejné jednání musí vždy vést ke stejnému stupni hodnocení chování bez ohledu na okolnosti konkrétního případu.

VI.4 Oddělení hodnocení chování a výsledků vzdělávání

Hodnocení chování je oddělené od hodnocení výsledků vzdělávání.

Nevhodné chování žáka, porušování školního řádu ani uložené kázeňské opatření nesmějí být samy o sobě důvodem ke snížení hodnocení výsledků vzdělávání v jednotlivých vyučovacích předmětech.

VI.5 Stupně hodnocení chování

Při použití klasifikace se chování Žáka na vysvědčení hodnotí těmito stupni:

- 1 – velmi dobré;
- 2 – uspokojivé;
- 3 – neuspokojivé.

VI.6 Kritéria jednotlivých stupňů hodnocení chování

Stupeň 1 – velmi dobré

Žák zpravidla dodržuje povinnosti a pravidla stanovená školním řádem.

Případná ojedinělá méně závažná porušení povinností nemají závažný nebo dlouhodobý charakter a Žák zpravidla přijímá odpovědnost za své jednání, reaguje na výchovné působení školy a podle svých možností usiluje o nápravu.

Stupeň 2 – uspokojivé

Chování Žáka vykazuje závažné nebo opakované porušování povinností stanovených školním řádem.

Žák svým jednáním zejména narušuje průběh vzdělávání, vztahy mezi osobami ve škole, práva ostatních nebo bezpečné a respektující prostředí školy, případně přes předchozí výchovné působení školy v nevhodném jednání pokračuje.

Stupněm uspokojivé může být hodnoceno také jednorázové závažné jednání, pokud jeho intenzita, okolnosti nebo následky takové hodnocení odůvodňují.

Stupeň 3 – neuspokojivé

Chování Žáka vykazuje zvláště závažné nebo opakované závažné porušování povinností stanovených školním řádem.

Žák svým jednáním zejména významně ohrožuje bezpečnost nebo zdraví osob, závažně zasahuje do jejich důstojnosti nebo práv, hrubě narušuje průběh vzdělávání nebo bezpečné prostředí školy, případně dlouhodobě nereaguje na výchovné působení školy.

Stupněm neuspokojivé může být hodnoceno také jednorázové jednání mimořádné závažnosti.

Při stanovení stupně hodnocení chování se vždy uplatní zásady individuálního posouzení uvedené v této kapitole.

VI.7 Vztah hodnocení chování a kázeňských opatření

Kázeňská opatření a hodnocení chování na vysvědčení jsou samostatné nástroje výchovného působení školy.

Uložení napomenutí nebo důtky samo o sobě automaticky neurčuje výsledný stupeň hodnocení chování na vysvědčení.

Stejně tak sníženému stupni hodnocení chování nemusí vždy předcházet uložení kázeňského opatření, pokud závažnost konkrétního jednání a jeho okolnosti odůvodňují hodnocení chování nižším stupněm.

Při stanovení výsledného stupně hodnocení chování škola posuzuje chování žáka za celé klasifikační období a přihlíží k závažnosti jednotlivých událostí i k jejich vývoji v čase.

VII. Pochvaly a výchovná opatření

VII.1 Obecné zásady

Škola využívá pochvaly, jiná ocenění a kázeňská opatření jako součást výchovného působení, jehož cílem je podporovat odpovědné a žádoucí chování žáků, jejich osobnostní rozvoj a vytváření bezpečného a respektujícího prostředí školy.

Při rozhodování o udělení pochvaly nebo jiného ocenění a při ukládání kázeňského opatření škola přihlíží ke všem podstatným okolnostem konkrétního případu.

Při ukládání kázeňského opatření přihlíží zejména:

- k závažnosti porušení povinnosti;
- k okolnostem, za nichž k jednání došlo;
- k četnosti a opakování jednání;
- k věku a rozumové vyspělosti žáka;
- k míře zavinění;
- k dosavadnímu chování žáka;
- k jeho postoji k vlastnímu jednání a nápravě jeho následků;
- k dopadům jednání na ostatní osoby;
- k dopadům jednání na bezpečnost, průběh vzdělávání a školní prostředí.

VII.2 Pochvaly a jiná ocenění

Ředitelka školy může žákovi udělit pochvalu nebo jiné ocenění zejména za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin, mimořádnou reprezentaci školy nebo dlouhodobou úspěšnou práci.

Třídní učitel nebo jiný pedagogický pracovník pověřený ředitelkou školy může žákovi udělit pochvalu nebo jiné ocenění zejména za výrazný projev školní iniciativy, odpovědný přístup ke vzdělávání, dlouhodobou úspěšnou práci, významný vzdělávací pokrok, pomoc druhým, příkladné chování nebo reprezentaci školy.

Pedagogičtí pracovníci jsou vedeni k tomu, aby pozitivní chování, odpovědný přístup, úsilí a pokrok žáků oceňovali průběžně a přiměřeně konkrétní situaci.

VII.3 Kázeňská opatření

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení uložit žákovi kázeňské opatření.

Kázeňským opatřením je:

- napomenutí třídního učitele nebo jiného pedagogického pracovníka pověřeného ředitelkou školy;
- důtka třídního učitele nebo jiného pedagogického pracovníka pověřeného ředitelkou školy;
- důtka ředitelky školy.

Kázeňská opatření nemají právní důsledky pro žáka.

Napomenutí

Napomenutí lze uložit zejména při méně závažném nebo ojedinělém porušení povinností stanovených Školním řádem, pokud okolnosti případu odůvodňují mírnější výchovnou reakci školy.

Důtka třídního učitele

Důtku třídního učitele lze uložit zejména při opakovaném nebo závažnějším porušení povinností stanovených Školním řádem nebo tehdy, pokud předchozí výchovné působení školy nevedlo k dostatečné nápravě.

Důtka ředitelky školy

Důtku ředitelky školy lze uložit zejména při závažném nebo opakovaném porušení povinností stanovených Školním řádem nebo tehdy, pokud závažnost, okolnosti nebo následky jednání vyžadují důraznější reakci školy.

Uložení kázeňského opatření není podmíněno předchozím uložením mírnějšího opatření. Pokud závažnost konkrétního jednání odůvodňuje důraznější postup školy, lze uložit přímo důtku třídního učitele nebo důtku ředitelky školy.

VII.4 Příklady závažného porušení povinností

Za závažné porušení povinností stanovených Školním řádem lze podle okolností konkrétního případu považovat zejména:

- úmyslné fyzické napadení jiné osoby;
- hrubé slovní útoky, vyhrožování nebo jiné závažné útoky proti důstojnosti jiné osoby;
- šikanu nebo kyberšikanu;
- úmyslné ponižování, zastrašování nebo vydírání;
- pořizování, zveřejnění nebo šíření obrazových, zvukových či audiovizuálních záznamů v rozporu se Školním řádem, pokud tím dojde k závažnému zásahu do práv, soukromí nebo důstojnosti jiné osoby;
- vědomě nepravdivé závažné obvinění jiné osoby;
- úmyslné poškození, zničení nebo odcizení majetku školy nebo jiných osob;
- svévolné opuštění školy nebo místa konání školní akce v rozporu s pravidly školy;
- neoprávněnou nebo nebezpečnou manipulaci s požárními, bezpečnostními nebo technickými zařízeními;
- držení nebo použití nebezpečného předmětu způsobem ohrožujícím bezpečnost osob;
- porušení pravidel Školního řádu týkajících se alkoholu, návykových látek, tabákových, nikotinových nebo obdobných výrobků;
- závažné podvodné jednání, zejména falšování podpisů, omluvenek nebo jiné školní dokumentace;
- úmyslné nebo opakované závažné narušování průběhu vzdělávání nebo školní akce;
- jednání závažně ohrožující zdraví, bezpečnost, důstojnost nebo práva jiných osob;
- jiné jednání obdobné závažnosti.

VII.5 Oznamování a evidence

Udělení pochvaly nebo jiného ocenění a uložení kázeňského opatření včetně jeho důvodů oznámí ředitelka školy, třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník neprodleně žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Udělení pochvaly ředitelky školy a uložení kázeňského opatření se zaznamenává do dokumentace školy.

Pochvala ředitelky školy se zaznamenává rovněž na vysvědčení za pololetí, v němž byla udělena.

VII.6 Individuální a rovné posuzování

Uvedené příklady porušení povinností mají demonstrativní charakter a nepředstavují uzavřený výčet všech možných případů.

Konkrétní kázeňské opatření se ukládá vždy na základě individuálního posouzení všech podstatných okolností případu.

Srovnatelné případy škola posuzuje podle stejných zásad. Odlišné opatření lze uložit tehdy, pokud se případy podstatně liší zejména závažností, okolnostmi, následky, mírou zavinění, opakováním jednání, věkem a rozumovou vyspělostí žáka, jeho dosavadním chováním nebo přístupem k nápravě.

Důvody odlišného postupu musí být věcně odůvodnitelné a doložitelné.

VII.7 Účel kázeňských opatření

Účelem kázeňských opatření je především reagovat na porušení povinností stanovených školním řádem, podporovat nápravu nevhodného chování, předcházet jeho opakování a chránit bezpečně a respektující prostředí školy.

Kázeňské opatření nesmí být ponižující ani nepřiměřené závažnosti a okolnostem jednání žáka.

VIII. Specifické situace při hodnocení

VIII.1 Nelze-li žáka hodnotit

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního nebo druhého pololetí, stanoví ředitelka školy náhradní termín hodnocení v souladu se školským zákonem.

Nelze-li žáka hodnotit ani v náhradním termínu, postupuje škola podle příslušných ustanovení školského zákona.

Důvodem pro nehodnocení není samotná výše absence žáka, ale skutečnost, že škola nemá dostatek podkladů umožňujících odborně správné, pedagogicky zdůvodněné a doložitelné hodnocení výsledků vzdělávání.

VIII.2 Celkové hodnocení žáka

Celkové hodnocení žáka na vysvědčení se stanoví v souladu se školským zákonem a prováděcími právními předpisy.

Vychází z hodnocení výsledků vzdělávání v jednotlivých povinných předmětech a z dalších podmínek stanovených právními předpisy.

VIII.3 Postup do vyššího ročníku a opakování ročníku

O postupu žáka do vyššího ročníku a o opakování ročníku se postupuje podle školského zákona.

Žák prvního ročníku postupuje do vyššího ročníku bez ohledu na prospěch.

Opakování prvního ročníku může ředitelka školy povolit na žádost zákonného zástupce pouze za podmínek stanovených školským zákonem.

U žáků ostatních ročníků se při postupu do vyššího ročníku a případném opakování ročníku postupuje podle podmínek stanovených školským zákonem.

VIII.4 Opravné zkoušky

Žák koná opravnou zkoušku v případech stanovených školským zákonem.

Opravné zkoušky jsou komisionální.

Termín opravné zkoušky stanoví ředitelka školy v souladu s právními předpisy.

Žák může v jednom dni konat pouze jednu opravnou zkoušku.

Nemůže-li se žák ze závažných důvodů dostavit k opravné zkoušce ve stanoveném termínu, může mu ředitelka školy stanovit náhradní termín za podmínek stanovených školským zákonem.

VIII.5 Komisionální přezkoušení

Komisionální přezkoušení se koná v případech stanovených školským zákonem.

Komisi jmenuje ředitelka školy; je-li vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, postupuje se podle právních předpisů.

Složení komise, průběh přezkoušení, stanovení výsledku, vedení dokumentace a další podmínky se řídí školským zákonem a prováděcími právními předpisy.

Obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

VIII.6 Přezkoumání výsledků hodnocení

Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka na konci prvního nebo druhého pololetí, může požádat o přezkoumání výsledků hodnocení způsobem a ve lhůtách stanovených školským zákonem.

V případech stanovených zákonem se koná komisionální přezkoušení.

Týká-li se žádost hodnocení chování nebo předmětu výchovného zaměření, posuzuje se zejména, zda byla dodržena pravidla hodnocení stanovená školním řádem a právními předpisy.

Výsledek přezkoumání se žákovi a jeho zákonnému zástupci oznámí prokazatelným způsobem.

VIII.7 Uvolnění z vyučování některého předmětu

Ředitelka školy může ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů na žádost zákonného zástupce uvolnit žáka zcela nebo zčásti z vyučování některého předmětu za podmínek stanovených školským zákonem.

Současně stanoví náhradní způsob vzdělávání žáka v době vyučování tohoto předmětu, pokud právní předpis nestanoví jinak.

Při uvolnění z tělesné výchovy se postupuje podle zvláštních podmínek stanovených školským zákonem.

Je-li žák z předmětu řádně uvolněn, hodnotí se na vysvědčení způsobem stanoveným právními předpisy.

VIII.8 Přestup žáka na jinou školu

Při přestupu žáka do jiné základní školy se postupuje podle školského zákona.

Škola, do níž žák přestoupil, vytvoří podle potřeby podmínky pro vyrovnání rozdílů vyplývajících z odlišnosti školních vzdělávacích programů.

Je-li to potřebné pro účely stanovené právními předpisy, provede škola převod slovního hodnocení do klasifikace podle pravidel stanovených v této příloze.

VIII.9 Individuální vzdělávací podmínky

Při hodnocení žáka vzdělávaného podle individuálního vzdělávacího plánu nebo jiného právně stanoveného individuálního režimu postupují pedagogičtí pracovníci podle podmínek tohoto režimu, doporučení školského poradenského zařízení, rozhodnutí ředitelky školy a příslušných právních předpisů.

Hodnocení vždy vychází z cílů a očekávaných výstupů stanovených pro daného žáka.

VIII.10 Změna způsobu hodnocení

O změně způsobu hodnocení žáka rozhoduje ředitelka školy v případech a způsobem stanoveným právními předpisy.

Pokud právní předpis vyžaduje žádost zákonného zástupce nebo souhlas školské rady, postupuje škola v souladu s těmito požadavky.

IX. Informování zákonných zástupců

IX.1 Zásady informování

Škola průběžně informuje zákonné zástupce nezletilých žáků o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka, jeho chování a dalších skutečnostech významných pro jeho vzdělávání.

Informace jsou poskytovány srozumitelně, včas a způsobem odpovídajícím povaze a závažnosti sdělované skutečnosti.

Při poskytování informací škola respektuje práva žáka, ochranu osobních údajů a soukromí ostatních osob.

IX.2 Způsoby informování

Škola poskytuje informace zákonným zástupcům zejména prostřednictvím:

- elektronického informačního systému školy;
- třídních schůzek;
- individuálních konzultací;
- osobních jednání;
- telefonické nebo elektronické komunikace;

- dalších vhodných způsobů odpovídajících konkrétní situaci.

Volba způsobu komunikace závisí zejména na charakteru, naléhavosti a závažnosti sdělované informace.

V případech, kdy je významné doložit, že zákonný zástupce byl o určité skutečnosti informován, volí škola vhodný prokazatelný způsob komunikace.

IX.3 Průběžné informování o výsledcích vzdělávání a chování

Pedagogičtí pracovníci poskytují zákonným zástupcům průběžné informace o výsledcích vzdělávání a chování žáka tak, aby měli možnost sledovat jeho vzdělávací vývoj a podle potřeby se školou spolupracovat na jeho podpoře.

Průběžné informace zahrnují podle povahy situace zejména informace o dosažených výsledcích, vzdělávacím pokroku, oblastech vyžadujících další podporu a významných skutečnostech souvisejících s chováním žáka.

Průběžné hodnocení zaznamenané v elektronickém informačním systému školy je jedním ze způsobů informování zákonných zástupců; nevylučuje další komunikaci, vyžaduje-li ji povaha nebo závažnost konkrétní situace.

IX.4 Výrazné zhoršení výsledků vzdělávání nebo chování

V případě výrazného zhoršení výsledků vzdělávání žáka, závažných nebo opakovaných výchovných obtíží, rizika školního neúspěchu nebo jiných skutečností, které mohou významně ovlivnit průběh nebo výsledky jeho vzdělávání, informuje škola zákonného zástupce bez zbytečného odkladu.

Informace je v takovém případě poskytnuta vhodným a podle závažnosti situace prokazatelným způsobem.

Je-li to účelné, škola současně se zákonným zástupcem projedná možnosti dalšího postupu a podpory žáka.

IX.5 Informování o výsledném hodnocení

Zákonní zástupci jsou informováni o výsledném hodnocení žáka způsobem stanoveným právními předpisy.

Pokud lze s ohledem na průběžné výsledky důvodně předpokládat významné zhoršení výsledného hodnocení žáka, neprospěch, nemožnost žáka hodnotit nebo snížení stupně hodnocení chování, škola o této skutečnosti zákonného zástupce informuje bez zbytečného odkladu poté, co jsou pro takový závěr k dispozici dostatečné podklady.

Předchozí informace zákonnému zástupci sama o sobě nepředjímá konečné výsledné hodnocení žáka.

IX.6 Vysvětlení hodnocení

Zákonný zástupce může požádat příslušného pedagogického pracovníka nebo vedení školy o vysvětlení průběžného nebo výsledného hodnocení žáka.

Pedagogický pracovník vysvětlí zejména:

- z jakých podkladů hodnocení vycházelo;

- jaká kritéria byla při hodnocení použita;
- jakým způsobem dosažený výkon Žáka těmto kritériím odpovídal.

Při poskytování vysvětlení škola respektuje ochranu osobních údajů a práva ostatních žáků a dalších osob.

Tímto ustanovením nejsou dotčena práva zákonného zástupce na přezkoumání výsledků hodnocení podle Školského zákona.

IX.7 Spolupráce školy a zákonných zástupců

Škola považuje spolupráci se zákonnými zástupci za významnou součást vzdělávání žáka.

Cílem vzájemné komunikace je zejména včasné sdílení podstatných informací, hledání vhodných postupů podporujících vzdělávání žáka a vytváření bezpečného a respektujícího prostředí pro vzdělávání.

Komunikace mezi školou a zákonnými zástupci je vedena věcně, s respektem k právům a odpovědnosti všech zúčastněných osob a s ohledem na nejlepší zájem žáka.